

Ing. arch. Peter Krajč - autorizovaný architekt, M. Šinského 9, 010 07 Žilina
IČO :33339121, DIČ: 1022949994

Územný plán obce Dolný Hričov

Prieskumy a rozbory

Krajinnoekologický plán

Žilina 11/2017

Obsah dokumentácie:

Textová časť:

1 ÚVOD.....	3
1.1 Východiskové územno-plánovacie a technické podklady	3
1.2 Stručný postup spracovania.....	3
1.3 Krajinnoekologická analýza.....	4
1.4 Krajinnoekologická syntéza a funkčná interpretácia.....	4
1.5 Hodnotenie funkčných ukazovateľov a výber funkcií.....	4
1.6 Predpoklady a návrhy ekologicky optimálneho využívania krajiny.....	4
1.7 Krajinnoekologické odporúčania.....	5
2 KRAJINNOEKOLOGICKÉ ANALÝZY.....	5
2.1 Geomorfologické členenie	5
2.2 Substrátové podmienky.....	5
2.3 Pôdne pomery	5
2.4 Fyzikálne vlastnosti pôd.....	6
2.5 Morfometrická charakteristika reliéfu.....	8
2.6 Hydrogeografické podmienky	10
2.7 Klimatické pomery.....	10
2.8 Súčasná /druhotná/ krajinná štruktúra	12
3 KRAJINNOEKOLOGICKÉ SYNTÉZY A FUNKČNÁ INTERPRETÁCIA.....	14
4 KOMPLEXNÁ KRAJINNOEKOLOGICKÁ SYNTÉZA.....	15
5 KRAJINNOEKOLOGICKÁ OPTIMALIZÁCIA VYUŽÍVANIA ÚZEMIA.....	16
6 KRAJINNOEKOLOGICKÉ ODPORÚČANIA	16
6.1 Konkrétne krajinnoekologické odporúčania	17
6.2 Návrh ekostabilizačných opatrení.....	18
7 ZÁVER.....	19

Grafické časť:

1. Optimálne krajinno-ekologické využitie územia

m 1:10 000

1 ÚVOD

Cieľom spracovania optimálneho priestorového usporiadania a funkčného využívania katastrálneho územia obce Dolný Hričov bolo na základe vyhodnotenia základných krajinnoeekologických podmienok poskytnúť možnosti ich optimálneho spoločenského využívania. Pre potreby spracovania bola použitá metodika krajinného plánovania LANDEP /Ružička, Miklós, 1982/, prispôsobená potrebám územnoplánovacej praxe a konkrétnym špecifickým lokálnym podmienkam.

1.1 Východiskové územno-plánovacie a technické podklady

Pri spracovaní optimálneho priestorového usporiadania a funkčného využívania katastrálneho územia obce Dolný Hričov sa vychádzalo aj z vlastných prieskumov v teréne, spracovaných územnoplánovacích podkladov, RÚSES-u okresu Žilina, a hlavne výstupov z krajino-ekologického plánu 05/2004, (RNDr P. Auxt)

Pri spracovaní prieskumov a rozborov boli použité tieto podklady :

- digitalizovaný polohopis a výškopis vo formáte dwg
- mapový podklad v m 1 : 10 000
- Aktualizácia (implementácia územných systémov ekologickej stability ÚSES) RÚSES okresov Žilina, Bytča a Kysucké Nové Mesto (Slovenská agentúra životného prostredia, Ing. Ján Králik CSc., Ing. Marta Hajniková, RNDr. Peter Prokša, Ing. Alena Kovaľová,...2006)
- Územný plán obce - pre obce D. Hričov, H. Hričov, H.Podhradie, Paština, Závada, Peklina schválený uznesením Rady ONV Žilina č. 114/1983 zo dňa 12.8.1983
- Zmeny a doplnky ÚPN – O Dolný Hričov (Ing. arch. Peter Krajč) schválený uznesením Obecného zastupiteľstva v Dolnom Hričove č. 8/2006 zo dňa 25.9.2006
- krajino-ekologický plán 05/2004, (RNDr P. Auxt)
- metodika krajinného plánovania LANDEP /Ružička, Miklós, 1982/,

1.2 Stručný postup spracovania

Pri spracovaní „krajinnoeekologického plánu“ metódou krajinného plánovania LANDEP sme vychádzali z jej základných procesných častí, prispôsobených konkrétnym podmienkam. Opierali sme sa najmä o analýzu vytypovaných ekologických vlastností, ich syntézu, interpretáciu a evalváciu. Výsledkom bola propozícia na ekologicky optimálne využívania krajiny katastra, zameraná na zosúladenie požadovaných aktivít spoločnosti s krajinnoeekologickými vlastnosťami krajiny. Pri spracovávaní „krajinnoeekologického plánu“ sme postupovali podľa týchto nosných procesných častí:

- krajinnoekologická analýza
- krajinnoekologická syntéza a funkčná interpretácia
- hodnotenie funkčných ukazovateľov a výber funkcií
- predpoklady a návrhy ekologicky optimálneho využívania krajiny
- krajinnoekologické odporúčania

1.3 Krajinnoekologická analýza

V tejto časti ekologického plánovania krajiny sme sa zamerali na získanie, prehodnotenie a homogenizáciu všetkých dostupných východiskových materiálov, získaných z mapových podkladov a vlastného terénneho prieskumu, s cieľom vytvorenia takého súboru dát, ktoré sme na základe ich funkčnej interpretácie v rámci krajinnoekologických syntéz použili pre hodnotenie ekologických podmienok a pre celý rozhodovací proces.

1.4 Krajinnoekologická syntéza a funkčná interpretácia

V tejto časti sme sa zamerali na prehodnotenie vertikálnych a horizontálnych vzťahov medzi ekologickými ukazovateľmi. V rámci čiastkových syntéz sme prehodnotili a mapovo vyjadrili komplex reliéf – fyzikálne vlastnosti pôd, súčasná štruktúra krajinných prvkov, záujmy ochrany prírody a krajiny a pod. Tieto predpoklady sme funkčne interpretovali. V komplexnej krajinnoekologickej syntéze sme sa snažili o maximálne priestorové vyjadrenie súčasného stavu využívania krajiny, ale aj na poukázanie možného narušenia jednotlivých zložiek a prvkov v krajine, teda snažili sme sa rámcovo poukázať na hlavné problémy riešeného územia. Komplexná krajinnoekologická syntéza slúžila ako podklad pre komplexný návrh optimálneho využívania celého priestoru katastra obce.

1.5 Hodnotenie funkčných ukazovateľov a výber funkcií

V tomto procesnom kroku sme stanovili vzťah medzi súborom vybraných hlavných ukazovateľov a možnosťou lokalizácie požadovaných aktivít spoločnosti. Zvýšenú pozornosť sme venovali tým ukazovateľom, ktoré sme použili pri hodnotení návrhov pre špecifické aktivity a pre výsledné návrhy. Boli to napríklad návrhy pre ekologicky optimálne využívanie poľnohospodárskeho pôdneho fondu, návrhy krajinej vegetácie ako ekostabilizačného prvku, návrhy na možnosť ďalšej urbanizácie priestoru a návrhy reálnych rekreačných možností. Tento rámcový súbor návrhov tvoril podklad pre výsledné návrhy optimálneho priestorového usporiadania a funkčného využívania katastrálneho územia.

1.6 Predpoklady a návrhy ekologicky optimálneho využívania krajiny

V rámci návrhovej časti sme riešili otázky ekologicky optimálneho účelového členenia plôch. Rozpracovali sme ekologické predpoklady a čiastkové návrhy pre konkrétne činnosti /poľnohospodárske využitie, rekreácia, krajinná vegetácia.../. Všetky tieto pracovné kroky

vyústili do návrhu krajinnej štruktúry ako predpokladu pre regeneráciu a optimálne využitie krajiny katastra.

1.7 Krajinnoekologické odporúčania

Predstavujú konečný výstup spracovaného optimálneho priestorového usporiadania a funkčného využitia územia. Na základe vyhodnotenia krajinnoekologického potenciálu poukazujú, akceptujú či korigujú na vhodné konkrétne činnosti, aktivity spoločnosti s dôrazom na bezkolízne využívanie krajinnoekologických podmienok, potenciálu krajiny.

2 KRAJINNOEKOLOGICKÉ ANALÝZY

Pre potreby poznania rozhodujúcich faktorov, ktoré v podstatnej miere vytvárajú základný rámec krajinnoekologických podmienok, sme podľa metodiky LANDEP prispôsobenej pre špecifické podmienky územia hodnotili:

2.1 Geomorfologické členenie

Z hľadiska základného geomorfologického členenia severovýchodná časť katastrálneho územia /nivná časť rieky Váh/ patrí do Považského podolia, bližšie do Bytčianskej kotliny, juhovýchodná časť katastra /morfologicky členitejšia/ spadá do Súľovských vrchov, vyznieva v nej Manínska vrchovina. Miestna časť Peklina spadá do Žilinskej kotliny, bližšie do Bitarovsko – višňovskej pahorkatiny.

2.2 Substrátové podmienky

Nivná časť katastrálneho územia – nivná rovina je budovaná aluviálnymi sedimentami /štrky, piesky.../. Členitejšia časť územia – Manínska vrchovina je budovaná mezozoickými flyšoidnými sedimentami bradlového pásma. V juhozápadnej časti katastra sú zastúpené vápence a dolomity.

2.3 Pôdne pomery

V riešenom katastrálnom území /nivná časť/ prevládajú najmä fluvizeme /nivné pôdy/, v členitejšom ostatnom území sú to kambizeme /hnedé pôdy/ a na vápencovom substráte – juhozápadná časť katastra sa vyskytujú najmä rendziny.

2.4 Fyzikálne vlastnosti pôd

Pre potreby vyhodnotenia pôdnoekologického potenciálu celého katastrálneho územia, ako dôležitej čiastkovej informácii o hodnote krajiny katastrálneho územia nám poslúžili mapy bonitovaných pôdnoekologických jednotiek. Pre ďalšie použitie podľa metodiky LANDEP bolo potrebné z kódovaných vlastností každej BPEJ vyčleniť také vlastnosti, ktoré by poskytovali ucelený rámec kvality pôd pre optimálne možné aktivity v území. Pre tieto potreby sme vyčlenili fyzikálne vlastnosti pôd: zrnitosť, skeletnosť, hĺbka. V riešenom území sa vyskytujú tieto bonitované pôdno - ekologické jednotky, z ktorých sme pre naše potreby excerpovali potrebné informácie:

- 0700892 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, všetky skeletnosti, všetky hĺbky
pôdy na zrázoch nad 25°
- 0702001 – pôdy ľahké /piesočnaté/, bez skeletu, hlboké
fluvizeme typické, karbonátové
- 0702002 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez skeletu, hlboké
fluvizeme typické, karbonátové
- 0702045 – pôdy stredne ťažké-ľahšie /piesočnatohlinité/, stredne skeletnaté, stredne hlboké
fluvizeme typické, karbonátové
- 0706015 – pôdy stredne ťažké-ľahšie /piesočnatohlinité/, slabo skeletnaté, hlboké
fluvizeme typické
- 0769415 – pôdy stredne ťažké-ľahšie /piesočnatohlinité/, slabo skeletnaté, hlboké
kambizeme pseudoglejové na flyši
- 0769432 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, slabo skeletnaté, stredne hlboké
kambizeme pseudoglejové na flyši
- 0769512 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, slabo skeletnaté, hlboké
kambizeme pseudoglejové na flyši
- 0769515 – pôdy ťažké-ľahšie /piesočnatohlinité/, slabo skeletnaté, hlboké
kambizeme pseudoglejové na flyši
- 0782672 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky
kambizeme na flyši na výrazných svahoch
- 0782772 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky
kambizeme na flyši na výrazných svahoch
- 0782773 – pôdy ťažké /ilovitohlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky
kambizeme na flyši na výrazných svahoch
- 0782775 – pôdy stredne ťažké-ľahšie /piesočnatohlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky

kambizeme na flyši na výrazných svahoch

0782872 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky kambizeme na flyši na výrazných svahoch

0782972 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky kambizeme na flyši na výrazných svahoch

0787872 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické a kambizemné na vápencoch a dolomitoch

0792772 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

0792782 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

0792783 – pôdy ťažké /ílovitohlinité/, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

0792883 – pôdy ťažké /ílovitohlinité/, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

0793512 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, slabo skeletnaté, hlboké regozeme na výrazných svahoch

0793872 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky regozeme na výrazných svahoch

0882872 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky kambizeme na flyši na výrazných svahoch

0887442 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, stredne skeletnaté, stredne hlboké rendziny typické a kambizemné na vápencoch a dolomitoch

0892682 – pôdy stredne ťažké /hlinité/, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

0892683 – pôdy ťažké /ílovitohlinité/, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

0892883 – pôdy ťažké /ílovitohlinité/, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky rendziny typické na výrazných svahoch

Z vybraných vlastností bonitovaných jednotiek sme spracovali kategórie /kombinácie/, ktoré sa týmito vlastnosťami podobajú, alebo sa zhodujú. Kombinácie sme volili tak, aby

poskytovali prehľad o možnostiach optimálneho poľnohospodárskeho /aj iného/ využitia. Sú zoradené podľa celkovej kvality jednotlivých plôch.

Kód	Kombinácie fyzikálnych vlastností	Zaradené BPEJ
1	pôdy stredne ťažké, bez skeletu, hlboké	0702002
2	pôdy ľahké, bez skeletu, hlboké	0702001
3	pôdy stredne ťažké, slabo skeletnaté, hlboké	0706015, 0769415, 0769512, 0769515, 0793512
4	pôdy stredne ťažké, stredne skeletnaté, stredne hlboké	0702045, 0769432, 0887442,
5	pôdy stredne ťažké, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky	0782672, 0782772, 0782775, 0782872, 0782972, 0782975, 0787872, 0792772, 0793872, 0882872
6	pôdy ťažké, bez až slabo skeletnaté, všetky hĺbky	0782773
7	pôdy stredne ťažké, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky	0792782, 0892682
8	pôdy ťažké, stredne až silno skeletnaté, všetky hĺbky	0700892, 0792783, 0792883, 0892683, 0892883

2.5 Morfometrická charakteristika reliéfu

Pre potreby detailnejšieho poznania krajinnookologických podmienok súvisiacich s charakteristikou reliéfu, jeho tvarom a rezbou, ako potenciálnou podmienkou pre lokalizáciu vhodných aktivít spoločnosti či sanáciu možných negatívnych prejavov v krajine sme detailne analyzovali sklony reliéfu, orientácie reliéfu voči svetovým stranám a oslnenie reliéfu.

2.5.1 Sklony reliéfu

Sklonitosť reliéfu ovplyvňuje dynamiku pohybu vody a materiálu po svahu, jeho smer a silu. Súčasne podmieňuje rôznorodosť krajinných ekosystémov a diferencuje možnosti ich poľnohospodárskeho /aj iného/ využitia. Podkladom pre vypracovania sklonitostných pomerov boli topografické mapy v M 1 : 10 000. Uhol sklonu sme stanovili konštrukciou izoklín /Krho, 1973/ podľa vzťahu $\cotg \gamma = \frac{N}{Z}$, kde Z je zmena skaláru výšky /rozdiel výškovej hodnoty

susedných vrstevníc/ a N je kolmá vzdialenosť medzi dvoma susednými vrstevnicami v smere spádových kriviek. Pri praktickej konštrukcii mapy sklonov sme konštruovali izoklíny /izočiary s rovnakou hodnotou uhla sklonu/ pre uhly 3°, 7°, 12°, 17°, 25°. Plochy medzi izoklínami nám určili 7 kategórií sklonitosti územia:

1. 0 - 1°
2. 1 - 3°
3. 3 - 7°
4. 7 - 12°
5. 12 - 17°
6. 17 - 25°
7. nad 25°
- 0 bez sklonu

Ukazovateľ sklonitosti sme sme potom použili ako významný vstupný parameter v krajinnoekologických syntézach a pri určovaní úžitkových vlastností reliéfu /erodovateľnosť, dostupnosť.../.

2.5.2 Orientácie reliéfu voči svetovým stranám

Pre ďalší postup spracovania krajinnoekologických poznatkov sme spracovali orientácie reliéfu voči svetovým stranám, ako dôležitý analytický podklad pri procese rozhodovania. Konštruovali sme izotangenty /smerové fronty/, ktoré spájajú body s rovnakou orientáciou reliéfu voči svetovým stranám. Za orientáciu sme považovali uhly – smernice dotyčníc k vrstevniciam, resp. uhly A_n zovreťoé kladnou osou X /orientáciou v smere sever – juh/ a normálou “n” k vrstevniciam /Krcho, 1973/. Konštruovali sme izotangenty hodnôt 45°, 90°, 135°, 225°, 270°, 315° /smer juh je 0°, resp. 360°, východ 90°, sever 180°, západ 270°/. Tieto izotangenty potom vyhraničili plochy s orientáciou južnou /315 - 225°/, severozápadnou /225 - 270°/ a juhozápadnou /270 - 315°/.

2.5.3 Oslnenie reliéfu

Táto časť spracovania krajinnoekologických analýz skôr charakterizuje určitý klimatický poznatok územia, slúžila ako dôležitý /aj limitujúci/ faktor pri rozhodovacom procese, najmä pri výbere vhodných spoločenských činností. Oslnenie reliéfu sme hodnotili podľa uhla dopadu slnečných lúčov na reliéf /Krcho, 1973/. Čím bol uhol dopadu väčší, tým je oslnenie intenzívnejšie. Tento uhol závisí od sklonu reliéfu a orientácie reliéfu voči svetovým stranám. Vyhodnotili sme ho podľa tabuľkového spracovania sklonov a orientácie reliéfu /Krcho, 1966/. Stanovili sme tieto jednotky:

1. najlepšie oslnené plochy /uhol dopadu slnečných lúčov na povrch je väčší ako 60°/
2. veľmi dobre oslnené plochy /uhol dopadu 50 - 60°/
3. dobre oslnené plochy /uhol dopadu 40 - 50°/
4. málo oslnené plochy /uhol dopadu 30 - 40°/
5. najmenej oslnené plochy /uhol dopadu pod 30°/

Superpozíciou /naloženie/ mapy sklonov a mapy orientácií reliéfu sme vyčlenili jednotky oslnenia na základe uvedenej tabuľky:

	Uhlo dopadu v °	Sklony v °	Orientácie
I.	nad 60°	nad 12°	J
II.	50 - 60°	7 - 12° nad 17°	J JV, JZ
III.	40 - 50°	0 - 1° 1 - 3° 3 - 7° 7 - 12° 12 - 17°	bez S, SV, SZ, J, JV, JZ J, JV, JZ JV, JZ JV, JZ
IV.	30 - 40°	3 - 7° 7 - 12° 12 - 17°	S, SV, SZ S, SV, SZ SV, SZ
V.	pod 30°	nad 12° nad 17°	S SV, SZ

Hodnoty oslnenia nám umožnili členiť územie katastra na plochy od najteplejších po najchladnejšie. Podklad slúžil pri rozhodovacom procese ako limitujúci, zohľadnený v konečných návrhoch.

2.6 Hydrogeografické podmienky

Riešené katastrálne územie spadá do povodia rieky Váh, ktorý ľavostranne priberá Lehotský a Zavadský potok. Ich výraznejšia erózna činnosť a odnos materiálu v minulosti v predpolí Strážovských vrchov mala za dôsledok jeho ukládanie /málo výrazný náplavový kužel/ v rozsiahlej nive Váhu. V nivnej časti katastrálneho územia je hladina spodnej vody pomerne vysoko.

2.7 Klimatické pomery

Klimaticky /mikroklima/ môžeme riešené územie rozdeliť podľa geomorfologických celkov. V nive Váhu prevláda mierne teplá vlhká kotlinová klíma. V južnej a juhovýchodnej časti katastra /Manínska pahorkatina/ prevláda mierne chladná vlhká klíma a v časti Peklina /Bitarovsko – višňovská pahorkatina/ mierne chladná vlhká kotlinová klíma.

Pre potreby komplexnejšieho poznania klimatických podmienok katastrálneho územia uvádzame niektoré /vybrané/ klimatické charakteristiky v priebehu celého roka:

Teplota vzduchu

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok	A
-3,1	-1,6	2,7	8,2	13,4	16,4	18,0	16,2	13,7	8,7	4,2	0,0	8,1	22,1

Vlhkosť vzduchu v %:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok	IV-IX
86	85	80	74	73	73	76	78	80	83	87	88	80	76

Priemerná oblačnosť v %:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
74	73	65	63	62	63	61	59	56	66	78	79	67

Priemerný počet jasných dní /denná oblačnosť menšia ako 20%/:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
5,9	4,7	7,2	5,3	4,5	4,8	5,2	5,5	6,5	4,1	4,3	4,4	59,4

Priemerný počet zamračených dní /denná oblačnosť väčšia ako 80%/:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
14,6	11,1	9,6	6,6	6,1	5,1	5,0	4,7	6,1	10,3	14,9	16,4	86,4

Priemerný počet dní s hmlou /dohľadnosť menšia ako 1 km/:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
8,5	6,1	5,8	3,9	5,6	6,8	8,3	12,1	13,5	11,9	8,9	10,6	102,0

Priemerný počet zrážok v %:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	IX	XII	Rok	IV-IX	X-III
49	48	48	45	69	85	99	84	52	58	56	50	743	434	309

Priemerný počet dní so snehovou prikrývkou:

IX	X	XI	XII	I	II	III	IV	V	Rok
0,0	0,2	3,7	14,8	24,4	21,9	11,8	0,8	0,0	77,6

Analytické poznatky o klimatických podmienkach územia katastra tvorili v ďalších procesných častiach spracovania „krajinnookologického plánu“ katastrálneho územia obce dôležitý limitujúci faktor, zohľadnený najmä v rozhodovacom procese.

2.8 Súčasná /druhotná/ krajinná štruktúra

Krajinnú štruktúru tvoria súbory prirodzených a človekom čiastočne, alebo úplne pozmenených dynamických systémov. Pre naše potreby, pri komplexnom chápaní krajiny je to priestorové rozloženie a vzťahy medzi základnými /tiež komplexnými/ jednotkami krajiny a ich súbormi /geobiokomplexy, geobiocenózy, ekosystémy/. Súčasná krajinná štruktúra, t.j. priestorové rozmiestnenie jej prvkov nám poskytlo rámcovú predstavu o ekologických predpokladoch územia so zreteľom na ich súčasné využívanie. Súčasnú krajinnú štruktúru riešeného katastrálneho územia sme charakterizovali k určitému časovému obdobiu /máj 2004/. Vyjadrili sme v nej vnútorné a vonkajšie vzťahy medzi krajinnými zložkami a ekologickými faktormi v podobe krajinných prvkov v tomto čase. Krajinná štruktúra nám slúžila ako jeden zo základných analytických podkladov. Jej hodnotenie bolo významným podkladom pre typizáciu biologických komplexov a premietli sme ho aj do ekologickej typizácie a regionalizácie krajiny katastrálneho územia.

Súčasná krajinná štruktúra je jednoznačne „ovplyvnená“ geomorfologickými podmienkami územia. Riečna niva Váhu na seba viaže intenzívnu poľnohospodársku výrobu na orných pôdach, sídlo, ale aj dôležitý dopravný koridor /cestná komunikácia, železnica, letisko/. Nároky spoločnosti na nívnu, krajinnoeologicky málo stabilnú časť katastrálneho územia vytvárajú silný tlak. Tento tlak čiastočne zmiernujú plochy záhumienok a záhrad /najmä priestor medzi cestou a železnicou/. Spolu s líniovou vegetáciou /vodné toky, komunikácie/ predstavujú dôležitý a vysoko žiadúci diverzifikačný /ale aj ekostabilizačný/ prvok v krajine katastra.

Členitejšia, juhovýchodná časť katastrálneho územia na seba viaže dostatok plôch s lesnými spoločenstvami, vhodne /krajinnoeologicky/ doplnené dostatkom trvalých trávnych porastov / výrazne prevládajú kosné lúky/.

2.8.1 Základná zoogeografická a fyto geografická charakteristika

Geografická poloha, charakter klímy a aktivity človeka mali rozhodujúci vplyv na formovanie živočíšnych /zoocenóz/ a rastlinných /fytocenóz/ spoločenstiev v území katastra obce. Podľa fyto geografického členenia územia SR /Futák, in Atlas SSR, 1980/ patrí územie katastra do obvodu predkarpatskej flóry, okres 13 – Strážovské, Súľovské vrchy a zoogeograficky sa radí do vnútorného obvodu, Centrálny okrskok – fatranský.

Biotop lesov patrí k rozsiahlym biotopom južnej a juhovýchodnej časti katastrálneho územia. Z lesných kúr sa na území katastra v hojnom počte vyskytuje jariabok hôrny. Z dravcov je najbežnejším druhom sokol myšiar a jastrab krahulec. Na okrajoch lesných ciest a porastov v tzv. ekotónoch hniezdi vzácna sluka obyčajná. Okrem vtákov v lesoch žijú aj drobné vzácne cicavce, ako plh lesný, veverica obyčajná, piskor vrchovský, myšovka vrchovská a pod. K pôvodným zástupcom fauny patrí aj sviňa divá, jeleň obyčajný a srnec hôrny, ktorý je v tejto oblasti najpočetnejšou poľovnou zverou. Zo skupiny mäsožravcov sa najčastejšie vyskytuje líška obyčajná, kuna lesná, vzácny je rys ostrovid, jazvec obyčajný. Z nižších stavovcov, najmä v blízkosti vŕd a zamokrených plôch, trvale žijú obojživelníky ako skokan hnedý, salamandra škvrnitá. Na lesných lúčnych enklávach je bežný koník červenokrídly, mravce, pavúky,

bystrušky, svižníky a iný hmyz. Z motýľov sa vyskytuje bábočka pávooká, bodliaková a admirálska, dúhovce väčšie a pod.

Biotopy trvalých trávnych porastov /pasienky, lúky/ vznikli odlesnením lesných komplexov a ich využívaním pre poľnohospodárske účely. Od lesných biotopov sa odlišujú druhovou chudobnosťou /biodiverzitou/ živočíšnych spoločenstiev. Typickými predstaviteľmi sú hraboš poľný a zajac poľný. Vzácnjšie sa vyskytuje jarabica obyčajná a prepelica obyčajná. Z vtákov je typickým obyvateľom kultúrnej stepi škovránok obyčajný, za potravou sem zalietajú dravce, vrany, straky, netopiere a pod. Z plazov sa vyskytuje vretenica obyčajná, jašterica obyčajná a živorodá a slepúch lámavý.

Do biotopu tečúcich vôd patrí hlavne tok Váhu /s ľavostrannými prítokmi Lehotský a Závadský potok/. Potoky majú charakter pstruhového pásma, v ktorých žijú hlaváč obyčajný a pásoplutvý, pstruh potočný, hrúz obyčajný. Zriedkavý je rak riečny. Najhojnejšou rybou je ohrozený druh čerebľa obyčajná. Z vtákov je na vodný biotop viazaný vodnár obyčajný, kačica divá, v hlinitých brehoch hniezdi i niekoľko párov krásnych rybárikov obyčajných. Za potravou zalietávajú bociany čierne, trasochvosty biele a horské. Z cicavcov sa vyskytuje dúlovnica väčšia a menšia, hryzec vodný. Na vody a alúviá potokov a rieky Váh je viazaná užovka obyčajná, drozd čvikoťavý, mäkkýše, červy, hmyz a pod.

Biotop ľudských sídiel zaberá intravilán obce, osady a ich bezprostredné okolie. Medzi typických neprijemných obyvateľov patrí myš domová, potkan obyčajný, z mäsožravcov kuna skalná, lasica obyčajná, hranostaj obyčajný a v súčasnosti už pomerne vzácny tchor obyčajný. V záhradách a kopách listia zimuje jež východoeurópsky. Z vtákov hniezdia na budovách beloritky obyčajné, žltouchvosty domové a vzácne mucháre sivé. Lastovičky obyčajné si stavajú hniezda v maštaliach. Búdky osídľujú škorec obyčajný, žltouchvost hôrny, sýkorka veľká a belasá, zriedkavo netopiere. V záhradách na stromoch s obľubou hniezdia zelianky obyčajné, stehlíky konôpkáre, drozdy čierne a hrdličky záhradné.

2.8.2 Rastlinstvo

Rastlinný kryt katastrálneho územia obce je výrazne ovplyvnený dvoma prírodnými činiteľmi – podnebie a substrátové podmienky. Na vývoj rastlinných spoločenstiev a ich druhové zloženie malo vplyv osídľovanie územia. Pôvodne nivu Váhu zaberali jelšiny a vrbiny. Príchod človeka do územia priniesol do pôvodného zloženia rastlinného pokryvu zásadné zmeny. Pôvodné lesy ustúpili, nahradené boli lúkami, pasienkami a poliami. Takto vznikli horské lúky a aj ostatné nelesné plochy v katastrálnom území. Bučina a jedliny boli postupne premenené na smrekové monokultúry. V ich poraste sa lokálne nachádzajú bučínové a smrečínové druhy: chlpaňa lesná, jarmanka väčšia, podbelica alpínska, ostružina malina, zubačka cibul'konosná, veronika horská, kyslička obyčajná a pod. Lípy, jasene, bresty a duby a ich skupiny boli do katastrálneho územia donesené umelo. Porasty lúk a pasienkov tvoria najmä trávy: traslica prostredná, tomka voňavá, kostrava lúčna, ovsík obyčajný, timotejka lúčna, reznáčka laločná, psiarka lúčna, mätonoh trváci a na pasienkoch psica tuhá a hrebienka obyčajná. Typicky lúčne druhy sú margaréta biela, ďatelina lúčna, skorocel kopijovitý, štiav kyslý, zvonček rozkladitý, klinček slzičkový. Na nekosené lúky nastupujú jednoliate porasty ľubovníka škvrnitého. V jeseň sa na lúkach vyskytuje jesienka obyčajná. Medzi najzaujímavejšie, ale zanikajúce spoločenstvá patria mokrade, ktoré vznikli na nepriepustných ílovcovitých a ílovitých vrstvách flyša. Na

mokrých lúkach okrem bežných lúčnych porastov sa vyskytujú rôzne druhy ostríc, ale aj mečík strechovitý, čiastočne chránený zákonom. Na vlhkých stanovištiach sa nachádzajú aj človekom najohrozenejšie druhy – vstavačovité.

2.8.3 Limitujúce /pozitívne, negatívne/ faktory

Predstavujú dôležitý analytický podklad. Reprezentujú súbor spoločenských nárokov, prejavov a ich dôsledkov v krajine. Z hľadiska pozitívnych faktorov v jednotlivých kategóriách ochrany prírody, genofondových lokalít, významných ekologických segmentov, údajov ochrany prírody a terénnych prieskumov boli tieto údaje využité a vyhodnotené pre prehľad a zhodnotenie najcennejších prvkov v krajine najmä v procese rozhodovania a návazne ovplyvnili výber a optimálne rozmiestnenie spoločenských činností v katastrálnom území.

V riešenom katastrálnom území sa nachádzajú významné líniové segmenty krajiny. Ich biologická, ekostabilizačná, krajinnotvorná a estetická hodnota je v takomto type krajiny nenahraditeľná. Brehové porasty rieky Váh plnia funkciu biokoridoru nadregionálneho významu, podobnú funkciu plní styčná línia medzi lesnou a poľnohospodárskou krajinou v južnej a juhovýchodnej časti katastra. Brehové porasty Závadského potoka v časti Peklina plnia funkciu biokoridoru regionálneho významu. Významné genofondové lokality predstavujú zachovalé časti ekosystému starého koryta Váhu pri Oblazove. Jedná sa o vrbovotopoľové lužné lesy, zvyšok mŕtveho ramena, spoločenstvá stojatých vôd a ich brehov. Hoci do riešeného katastrálneho územia nezasahuje genofondová lokalita Saksová – Veľká skala /k. ú Paština Závada/, výrazne ovplyvňuje jeho kvalitu. Jedná sa hlavne o geologicky zaujímavé i cenné skalné a lesné spoločenstvá a teplomilné pasienkové spoločenstvá. Súčasťou lokality je CHPV/P/ Hričovské rífy. Výskyt *Anthericum ramosum*, *Aster amelloides*, *Hieracium bupleroides*, *Sesleria varia*, *Seseli elatum*, *Cornus mas*.

Podobný pracovný postup sme použili pri hodnotení negatívnych faktorov v krajine, kde sme hodnotili vplyvy jednotlivých socioekonomických javov /faktorov/ na biotické faktory krajiny. Rozdelili sme ich na faktory:

- pôsobiace z reálnych aktivít, činností človeka v súčasnosti
- predpokladané z navrhovaných aktivít, činností

Je potrebné konštatovať, že kvalitatívna a kvantitatívna nesúrodosť, nejednotnosť, ale najmä vysoká koncentrácia nárokov spoločnosti /letisko, priemysel, golf.../ na krajinnoeologicky citlivý priestor nivnej časti katastrálneho územia a ich intenzívny tlak na tento priestor vytvára a po realizovaní navrhovaných záujmov, zámerov bude neustále vytvárať intenzívne stresové impulzy na riešenie /aj kontaktnú/ krajinu, ale najmä na sídelné prostredie.

3 KRAJINNOEKOLOGICKÉ SYNTÉZY A FUNKČNÁ INTERPRETÁCIA

Proces krajinnoeologickej syntézy v metodike krajinného plánovania /LANDEP/ v konečnom dôsledku smeroval k vytvoreniu uceleného systémovo ponímaného súboru

informácií o ekologických vlastnostiach krajiny celej nelesnej plochy katastrálneho územia. Na základe získaných analytických vlastností sme ich vytvorili superpozíciou /naložením/. Postupovali sme cez vypracovania čiastkových syntéz /typizácií/, kde sme vyjadrili príbuzné, na seba viazané vlastnosti krajiny. Postupovali sme v dvoch rovinách a to:

- a/ čiastková abiotická syntéza – v nej sme vyjadrili vlastnosti reliéfu a substrátových podmienok /substrát, sklony, orientácie/. Ako špeciálnu čiastkovú typizáciu sme vypracovali oslnenie reliéfu /kombinácia sklonov a orientácií/
- b/ čiastková socio syntéza – hodnotili sme záväzné, ale aj predpokladané socioekonomické javy a vplyvy. Z ich charakteru vyplýva, že dochádza k výrazným kolíziám viacerých záujmov, zámerov v území katastra s krajinnoekologickým potenciálom

4 KOMPLEXNÁ KRAJINNOEKOLOGICKÁ SYNTÉZA

Cieľom komplexnej syntézy bolo vytvorenie homogénnych priestorových jednotiek, ktoré sú charakterizované hodnotami všetkých vybraných ukazovateľov. Vytvorili sme typy krajinnoekologických komplexov /geosystémov/. Jednotlivé typy krajinnoekologických komplexov /KEK/ sa navzájom líšia, čím tvoria rôzne typové podmienky /rôznu vhodnosť/ pre rôzne spôsoby využitia. Typy KEK takto predstavovali základné operačné jednotky pre rozhodovací proces. Komplexná krajinnoekologická syntéza je záverečný krok prvého systémového bloku metódy LANDEP. Je to zavŕšenie spoznávania ekologických vlastností a predpokladov pre optimálne využívanie a ochranu krajiny. Rozčlenenie priestoru v krajine katastra na najmenšie ekologicky homogénne jednotky bolo krokom k ďalšiemu procesu spracovania pre ekologicky optimálne využívanie krajiny.

4.1.1 Funkčná interpretácia

Táto časť spracovania obsahuje podklady prehodnotené a upravené na základe poznania komplexu ekologických vlastností so zreteľom na potreby spoločnosti. V tomto kroku sme vytvárali funkčné /úžitkové/ vlastnosti krajiny z hľadiska požadovaných činností a to prehodnotením – interpretáciou vzájomných vzťahov hodnôt ekologických vlastností krajiny. Pri interpretácii sme sa snažili stanoviť:

- aké kritériá alebo úžitkové vlastnosti môžu ovplyvniť rozhodovanie o využití tej-ktorej časti územia katastra
- aké analytické ukazovatele môžu charakterizovať hodnotenú úžitkovú vlastnosť
- aký funkčný obsah medzi analytickými ukazovateľmi podmieňuje danú úžitkovú vlastnosť

Ukazovatele vlastností krajiny pre posúdenie jej funkčnej spôsobilosti pre využitie charakterizujú mechanické, trofické, hydrické, fyzikálne, klimatické alebo biotické podmienky krajiny, ale tiež

polohové a priestorové vzťahy. Pri vytváraní úžitkových vlastností krajinných podmienok z ekologického hľadiska sme mali na zreteli:

- lokalizačné vlastnosti, ktoré ovplyvňujú umiestnenie tej-ktorej činnosti človeka z technických, technologických a funkčných možností
- biologicko – ekologické vlastnosti, ktoré charakterizujú význam bioty v krajine z hľadiska významu pre poľnohospodárstvo, hospodárenie s vodou v krajine, ekologickej stability, estetické hodnoty a pod.
- socio – ekonomické realizačné vlastnosti, ktoré vyplývajú zo stretov záujmov pri využívaní krajiny, z ohrozujúcich a ohrozených prvkov a javov, ochrany krajiny a pod.

5 KRAJINNOEKOLOGICKÁ OPTIMALIZÁCIA VYUŽÍVANIA ÚZEMIA

Tento procesný blok metódy LANDEP pri finalizácii spracovania krajinnoeologických poznatkov mal jednoznačne aplikačný charakter. Dospeli sme k nemu cez dve časti spracovania – evalvácia a propozícia. V časti evalvácii sme hodnotili ako súbor vlastností typov krajinnoeologických komplexov /KEK/ vyhovuje podmienkam, ktoré dovoľujú vykonávať jednotlivé spoločenské činnosti. Postupom hodnotenia vlastností typov KEK sme v tomto kroku hodnotili:

- aká spoločenská činnosť je najvýhodnejšia pre daný KEK
- ako je vhodné súčasné využívanie typu KEK

Je to proces rozhodovania, ktorý je znázornený v konečnej rozhodovacej tabuľke /pracovné prevedenie ostáva u spracovateľa/.

Záverečným krokom postupu spracovania boli propozície, kde sme navrhli ekologicky optimálne lokalizácie socio-ekonomických činností v krajine katastra. Tento krok sme rozdelili do dvoch fáz:

- 1/ prvostupňová propozícia – premietnutie výsledkov rozhodovania do mapy, kde sú pre každý KEK uvádzané funkcie v poradí vhodnosti /nie je pravidlo/.
- 2/ druhostupňová propozícia – mala charakter regionalizačný. Vyčlenili sme časti územia s charakteristickým zoskupením funkčných prvkov, kde prevláda určitý typ KEK.

Grafickým výsledkom všetkých krokov spracovania analýzy je premietnutie výsledkov rozhodovania a regionalizácia, ktorá predstavuje návrh optimálnej krajinej štruktúry, čiže optimálneho priestorového usporiadania a funkčného využitia územia – jeho výstupom je finálny výkres spracovania KEP č. 1. Optimálne krajinnoeologické využitie územia v mierke 1:10000.

6 KRAJINNOEKOLOGICKÉ ODPORÚČANIA

Výsledok vypracovania optimálneho priestorového usporiadania a funkčného využívania katastrálneho územia obce Dolný Hričov /KEP/ komplexne a v súlade s daným krajinnoekologickým potenciálom /s prihliadnutím na súčasné využívanie územia/ nepriamo predstavuje zásady „ekologicky správneho rozmiestnenia“ jednotlivých štrukturálnych prvkov v krajine a tým rámcovo určuje vyhovujúce spôsoby a formy aktivít spoločnosti v území. Zásadne vylučuje, alebo koriguje pripravované aktivity, zámery v tomto krajinársky citlivom prostredí.

Tlak na urbanizáciu obce, ktorá leží v blízkosti silno osídleného krajského mesta je veľmi silný a navrhované využitie z pohľadu krajinotvorby je v protiklade s technokratickou urbanizáciou. Proces urbanizácie je prirodzený a nezvratný. Napriek tomu je možná urbanizácia, ktorá umožňuje krajinným prvkom vydobýť si životný priestor a zároveň eliminovať dopady urbanizácie na klimatické zmeny a lokálne klimatické pomery.

Navrhnuté odporúčania pre vytvorenie životného pre obyvateľov obce ako aj zamestnancov v plánovaných výrobných areáloch a príležitostných návštevníkov by mali viesť k spokojnosti všetkých troch skupín obyvateľstva.

6.1 Konkrétne krajinnoekologické odporúčania

1. prioritne odstrániť, zmierniť súčasné negatívne dopady dopravy na sídelné prostredie (diaľnica D1 a D3, modernizovaná železničná trať) vytvorením vegetačnej bariéry v kontaktnej línii so sídlom
2. po modernizovaní letiska posilniť jestvujúcu vysokú vegetáciu líniového charakteru v južnej časti priestoru letiska dosadbou nízkej krovinej vegetácie/kombinácia s vysokou vegetáciou/ – prirodzené pohltie huku
3. možné zvýšené nároky na bytovú zástavbu uspokojovať najmä vyplňaním miestnych prelúk a zároveň plochy pre bytovú zástavbu izolovať od negatívnych vplyvov dopravného koridoru /diaľnica, železnica, cesta I. triedy/ výsadbou izolačného pruhu, pásu až menšej plochy zmiešanej vegetácie /vysoká, stredná, nízka/ - nie bariéra, ale pohltie huku
4. v priestore medzi letiskom a dopravným koridorom /diaľnica, železnica/ neuvažovať s plošne vysokým zastúpením priemyselných plôch (kvalitné poľnohospodárske pôdy), - prípadné priemyselné plochy doplniť zeleňou po celom obvode na vytvorenie estetickú pohľadovej bariéry a pohltie huku
5. možnosť uvažovať s priemyselnými plochami v severozápadnej časti katastrálneho územia v kontakte s ČOV Horný Hričov - blízkosť železničnej stanice, prekládka, manipulačná plocha, colné sklady
6. nivnú časť katastrálneho územia je vhodné ponechať /zachovať/ pre poľnohospodársku produkciu, výrobu obilovín (lokality Tepličky, Dolina, Šarhoveň a Záblaty) až do realizácie priemyselných plôch
7. v priestore letiska ponechať poľnohospodársku produkciu /výroba krmovín/ v kombinácii s trvalo trávnyimi porastami – kosné lúky v blízkosti plochy letiska a upustiť od realizácie golfového ihriska /aj golfového klubu/
8. súčasné plochy s úzkoblokovou ornou pôdou /záhumienky, záhrady/ zachovať v priestoroch vyznačených na mape a zvýšiť podiel záhrad s dostatkom ovocných stromov – pohltie negatívnych dopadov dopravy /hluk/ na prostredie obce

9. nivný priestor medzi súčasnou trasou železnice a svahom rozerodovanej terasy Váhu v juhovýchodnej časti katastrálneho územia je možné využívať na výrobu technických plodín /repka olejná, horčica.../ - farebnosť krajiny, esteticky kvalitný vnem
10. občiansku vybavenosť s orientáciou na rekreáciu a turizmus presunúť do priestoru za motel Borina (Mlynišče, Plzák, dolina Lehotského potoka) vytvorenie komplexného relaxačného priestoru s dobudovaním materiálo – technickej základne a nenáročných plôch športu a oddychu
11. možnosť využitia alternatívneho umiestnenia plošne menšej občianskej vybavenosti /menší hotel, penzión/ v prostredí súčasného motorestu v lokalite Studenec
12. južnú a juhovýchodnú členitejšiu časť katastrálneho územia /predpolie Strážovských vrchov, lokality Dúbravka, Studenec.../ využívať prevažne formou trvalo trávnych porastov – kosné lúky /v lokalite Dúbravka možnosť striedania aj s výrobou krmovín na orných pôdach/ s ponechaním menších enkláv rozptýlenej vegetácie v krajine – krajinný amfiteáter – estetický prvok, kvalitný pohľad do „čistej“ krajiny
13. severné a severovýchodné svahy lokality Doliny využívať formou trvalých trávnych porastov – intenzívne pasienky v kombinácii s rozptýlenou /plošnou/ vegetáciou v krajine
14. v lokalite Dúbravka vybudovať /obnoviť/ veľkoplošný ovocný sad
15. miestnu časť Peklina využívať prevažne formou trvalo trávnych porastov – kosné lúky v kombinácii s úzkoblokovými ornými pôdami – záhumienky, záhrady, sady najmä v blízkosti obce, v budúcnosti profilovať na nenáročnú rodinnú rekreáciu
16. plochy s výrazným sukcesným procesom /vstup do katastrálneho územia od Paštinej Závady/ možnosť previesť do lesného pôdneho fondu, podobne postupovať aj v ostatnom katastrálnom území /Dolný Hričov/
17. v juhovýchodnej časti katastrálneho územia Peklina možnosť hospodáriť na orných pôdach – výroba technických plodín
18. rozptýlenú vegetáciu v krajine katastra /líniová, plošná, bodová/ jednoznačne ponechať, monitorovať, zmladzovať, postupne rekonštruovať
19. vrámci celého riešeného územia uplatňovať postupy ekologického poľnohospodárstva
20. cielené usmerňovanie a ochrana prirodzených prírodných procesov
21. ochrana biokoridorov, doplnenie brehových porastov, revitalizácia zelene okolo vodných tokov a ich pravidelná údržba ako prevencia pred povodňami
22. zabezpečiť priechodnosť biokoridorov cez zastavané územie
23. odstraňovanie invázií druhov rastlín, prevencia vzniku nelegálnych skládok
24. vhodným využívaním územia predchádzať aktivizácii zosuvov

6.2 Návrh ekostabilizačných opatrení

Na základe analýzy podmienok obce Dolný Hričov a zohľadnení negatívnych dopadov urbanizácie, antropogénnych vplyvov na krajinu v súvislosti so zvýšeným tlakom na územie navrhujeme nasledovné opatrenia pre zachovanie ekologickej stability územia:

- a. znižovať úroveň znečistenia ovzdušia, hlukovej záťaže, (výsadba zelene, líniovej vysokej, kombinovanej s nižšími formami)
- b. vrámci zastavaného územia usilovať o čo najväčší podiel vysokej zelene, zmiernujúcej letné horúčavy, pomáhajúcej pri spomalení odtoku vody z územia a zachytávajúcej prach a znižujúcej šírenie hluku

- c. uplatňovať postupy ekologického poľnohospodárstva a dbať na maximálne zachovanie aj malých prírodných segmentov v krajine
- d. cielené usmerňovanie a ochrana prirodzených prírodných procesov, eliminovanie sukcesie
- e. ochrana biokoridorov, doplnenie brehových porastov okolo tokov a ich pravidelná údržba ako prevencia pred povodňami
- f. zabezpečiť priechodnosť biokoridorov cez zastavané územie
- g. odstraňovanie invázných druhov rastlín, prevencia vzniku nelegálnych skládok
- h. vhodným využívaním územia predchádzať aktivizácii zosuvov

7 ZÁVER

Vypracované optimálne usporiadanie a funkčné využívanie územia spolu s krajinnoekologickými odporúčaniami /krajinnoekologický plán/ akceptuje potrebu spoločnosti eliminovať negatívne dôsledky súčasných dopravných trás na prostredie, neodporúča, alebo koriguje niektoré navrhované zámery. Zásadne neodporúča sústredenie kompaktnej priemyselnej zóny do krajinársky, krajinnoekologicky citlivého priestoru. A ak priemyselné využitie tak vo forme a miere, ktorá bude uplatňovať aj zeleň v rámci zastavaných plôch. KEP zdôrazňuje súčasný poľnohospodársky charakter územia Dolného Hričova a odporúča v súlade s krajinnoekologickým potenciálom tak potrebnú plošnú diverzifikáciu aktivít spoločnosti, kde bude mať stále poľnohospodárske využitie územia významné miesto.

Oddychové či športovo – spoločenské aktivity odporúča /tiež v súlade s krajinnoekologickým potenciálom/ presmerovať do atraktívnejšieho prostredia predpolia Strážovských vrchov /dolina Lehotského potoka/.

Výsledky „krajinnoekologického plánu tvoria východiskový podklad pre nekonfliktné využívania krajiny katastrálneho územia obce Dolný Hričov pri rešpektovaní základných krajinnoekologických podmienok.

Vypracoval: Klaudia Mihóková a kolektív.